

CAPVT V.

DE

MINIMIS AERIS AGITATIONIBVS IN TV-
BIS FIGVRAM CONOIDICAM HYPER-
BOLICAM HABENTIBVS.

Problema 86.

101. Si tubi figura oriatur ex conuersione Tab. VII.
arcus hyperbolae aequaliterae AB circa asymtotam Fig. 91.
 IL facta, et aer in eo contentus initio quomodo-
cunque de statu aequilibrii fuerit deturbatus, agita-
tiones eius sequentes ad quoduis tempus inuestigare.

Solutio.

Sit I interfectio asymtotarum, sumtoque spatio
 $IS = S$ amplitudo tubi ibi ponatur $\Omega = \frac{c}{s}$, agi-
tatio autem aeri primum inducta ita se habeat, vt
in tubi loco S fuerit densitas $= Q$ et celeritas se-
cundum $IB = Y$. Elapso iam tempore quocunque
 t , ex solutione supra (82 et 84) exhibita, vbi
ob $\alpha = 1$, $\xi = 0$, negligamus grauitatis effectum
aer ex S per spatiolum $Ss = v$ erit translatus vt sit

$$v = SS \int \frac{ds}{ss} \frac{Q}{B} + S\Gamma : (S + ct) + S\Delta : (S - ct)$$

posito $V = \frac{g^a}{b} = c$, tum vero erit mutata constante
densitas

$$q = Q \left(1 - \frac{Q}{B} + \Gamma : (S + ct) + \Delta : (S - ct) - S\Gamma' : (S + ct) - S\Delta' : (S - ct) \right)$$

Tom. XVI. Nou. Comm.

B b b

et

et celeritas

$$s = c S (\Gamma' (S + ct) = \Delta' (S - ct)).$$

Quaestio autem nunc huc redit: ut ad statum initialem natura functionum Γ et Δ accommodetur: posito ergo $t = 0$, fieri debet $v = 0$, $q = Q$ et $\gamma = Y$, unde colligimus has aequationes:

$$\text{I. } S S \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} + S \Gamma : S + S \Delta : S = 0$$

$$\text{II. } - \int \frac{Q}{B} + \Gamma : S + \Delta : S - S \Gamma' : S - S \Delta' : S = 0$$

$$\text{III. } Y = c S (\Gamma' : S - \Delta' : S)$$

quarum quidem duae priores inter se conueniunt, ut tam ex rei natura quam differentiatione prioris intelligitur. Ponamus breuitatis gratia $\Gamma : S + \Delta : S = x$ et $\Gamma : S - \Delta : S = y$, ut prodeat

$$\text{II. aequatio } - \int \frac{Q}{B} + x - \frac{S dx}{dS} = 0 \text{ et}$$

$$\text{III. aequatio } Y = \frac{c S dy}{dS}, \text{ atque}$$

$$\text{I. } S S \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} + S x = 0.$$

quae quidem illam in se complectitur. Hinc ergo est $x = -S \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B}$, inde vero $y = \frac{1}{c} \int \frac{dS}{S}$, ita ut obtineamus:

$$\Gamma : S = -\frac{1}{2} S \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} + \frac{1}{2c} \int \frac{dS}{S} \text{ et}$$

$$\Delta : S = -\frac{1}{2} S \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} - \frac{1}{2c} \int \frac{dS}{S}$$

unde fit

$$\Gamma' : S = -\frac{1}{2} \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} - \frac{1}{2S} \int \frac{Q}{B} + \frac{T}{2cS} \text{ et}$$

$$\Delta' : S = -\frac{1}{2} \int \frac{dS}{SS} \int \frac{Q}{B} - \frac{1}{2S} \int \frac{Q}{B} - \frac{T}{2cS}$$

Cum

Cum igitur pro singulis axis punctis S ex statu initiali dentur quantitates $l \frac{Q}{B} = \frac{Q-B}{B}$ proxime et Υ hinc construantur duae curvae $C \Gamma c$ et $D \Delta d$, ut sint earum applicatae $S \Gamma = \Gamma' : S$ et $S \Delta = \Delta' : S$, quae curvae autem non ultra tubi longitudinem AB extendantur eritque tum per quadraturas harum curvarum :

$$\Gamma : S = A C S \Gamma \text{ et } \Delta : S = A D S \Delta.$$

His curvis constructis elapso tempore $= t$, in axe a puncto S vtrinque capiantur interualla $S T = S t = c t$ eritque tum

$$\text{translatio } S s = S S \int \frac{ds}{SS} l \frac{Q}{B} + S (A C T M + A D t n)$$

$$\text{densitas } q = Q (1 - l \frac{Q}{B} + A C T M + A D t n - S . T M - S . t n)$$

$$\text{celeritas } v = c S (T M - t n)$$

quae determinationes valent quamdiu puncta T et t non extra tubum AB cadunt.

Coroll 1.

102. Si super axe IL intra tubi extensionem Tab. VII AB , in cuius loco S posito interuallo $IS = S$, est Fig. 92. amplitudo $\Omega = \frac{f f}{SS}$, aliae duae construantur lineae curvae $E Q e$ et $F Y f$, quarum applicatae sint

$$S Q = \int \frac{ds}{SS} l \frac{Q}{B} + \frac{1}{S} l \frac{Q}{B} = \int \frac{dQ}{S Q} \text{ et } S Y = \frac{\pi}{c S}$$

illae functiones hinc ita determinantur, ut sit

$$\Gamma' : S = -\frac{1}{2} S Q + \frac{1}{2} S Y \text{ et } \Delta' : S = -\frac{1}{2} S Q - \frac{1}{2} S Y$$

hincque porro.

$$\Gamma : S = -\frac{1}{2} A E S Q + \frac{1}{2} A F S Y \text{ et } \Delta : S = -\frac{1}{2} A E S Q - \frac{1}{2} A F S Y.$$

Coroll. 2.

103 Hinc autem elapso tempore t sumtis que a puncto S intervallis $ST = St = ct$ reperitur aëris qui initio ad S versabatur:

densitas

$$q = Q(1 - \frac{1}{B} \frac{Q}{S} - \frac{1}{2} AETM - \frac{1}{2} AEtm + \frac{1}{2} AFTN - \frac{1}{2} AFtn + \frac{1}{2} S(TM + tm - TN + tn))$$

celeritas

$$v = \frac{1}{2} c S (-TM + TN + tm + tn) \text{ et}$$

translatio

$$Sv = SS \int \frac{dS}{S} \frac{1}{B} - \frac{1}{2} S(AETM - AFTN + AEtm + AFtn)$$

vnde cum posito $t = 0$ fiat $Sv = 0$, patet esse

$$SS \int \frac{dS}{S} \frac{1}{B} = S. AESQ$$

ita vt fit

$$Sv = \frac{1}{2} S(2AESQ - AETM - AEtm + AFTN - AFtn).$$

Scholion 1.

103. Constructio in corollariis data, etsi plures terminos comprehendit quam prior, tamen ad calculum quouis casu oblato euoluendum multo magis est accommodata quoniam in ea agitationes, quae vel ob turbatam initio densitatem vel ob motum impressum oriuntur, seorsim exhibentur. Haec autem distinctio maxime est necessaria si continuationem vtriusque scalae extractae EQe et FYf explorare velimus; quod quidem ad perfectam motus cognitionem omnino est necessarium. Commodius autem haec expressiones exhiberi possunt, vt non pendeant a tubi

a tubi termino A: cum enim ex ipsa constructione pateat esse:

$$\int \frac{dS}{SS} \frac{l^Q}{B} = \frac{A E S Q}{S}, \text{ ex positione}$$

$$S Q = \int \frac{dS}{SS} \frac{l^Q}{B} + \frac{1}{S} \frac{l^Q}{B} \text{ colligimus}$$

$$\frac{l^Q}{B} = S \cdot S Q - A E S Q,$$

quibus valoribus indroductis, obtinebimus has determinationes:

$$\frac{q}{c} = 1 + \frac{1}{2} S (T M + t m - 2 S Q) - \frac{1}{2} S (T N - t n)$$

$$+ \frac{1}{2} (S Q t m - S Q T M) + \frac{1}{2} T N t n$$

$$v = \frac{1}{2} c S (t m - T M + T N + t n)$$

$$S v = \frac{1}{2} S (S Q t m - S Q T M) + \frac{1}{2} S \cdot T N t n$$

quae formulae ideo ad calculum magis sunt accommodatae quod a neutro tubi termino pendent. Id autem hic imprimis notari conuenit, distantiam cuiusque puncti S ab assymptotae initio I scilicet $I S = S$ in computum venire.

Scholion 2.

105. Antequam autem hic ulterius progredi liceat, accuratius scalas, quibus ad motum definiendum vtor, perpendi conuenit. Vtraque scilicet ex statu qui aeri in tubo contento initio fuerit inductus construi debet, hunc autem statum ita determinari affumo, vt aeri ad S versantis densitas fuerit = Q naturali existente = B, celeritas vero secundum directionem $A B = Y$. His positis constructio scalae $F Y$ nulla laborat difficultate cum eius sit applicata $S Y = \frac{Y}{c S}$, altera vero scala $E Q e$, quae

formulam integram inuoluit, quãdam dilucidationem ob constantem implexam postulat. Primo igitur cum in singulis punctis S densitas datur Q ita construatur curua CV , vt vocato interuallo $CSV = S$, fit eius applicata $SV = \frac{1}{SS} \int \frac{Q}{B}$, sumta scilicet recta quacunque pro vnitare. Tum vero hac curua descripta scala EQe , qua opus est, ita construi debet, vt capiatur vbique eius applicata $SQ = S.SV + ACSV$, sicque huius scalae singulae applicatae, qua tubus extenditur, ex curua data CV assignari poterunt. Cum deinde etiam area scalae $AESQ$ in nostras formulas ingrediatur, notari conuenit esse $AESQ = S.SQ - SS.SV$ ideoque $AESQ = S.ACSV$.

Scholion 3.

Tab. VIII. 106. Opera pretium erit hanc curuam CV , Fig. 94. quae proprie scala densitatum vocari potest, loco illius scalae EQe ad vsum adhibere. Sit igitur CQc ista scala densitatum, in qua posito interuallo $IS = S$ fit applicata $SQ = \frac{1}{SS} \int \frac{Q}{B}$, in scala celeritatum vero FYf fit vt ante applicata $SY = \frac{r}{cS}$. Quod si igitur istam scalam CQc loco praecedentis EQe substituere velimus, in formulis inuentis loco SQ scribi oportet $S.SQ + ACSQ$ et $S.ACSQ$ loco illius areae $AESQ$. Cum nunc fit $\int \frac{Q}{B} = SS.SQ$ ex §. 103 obtinebimus pro tempore quocunque elapso t sumtis interuallis $ST = St = ct$.

denfi-

$$\text{densitatem } q = Q \left\{ \begin{array}{l} 1 - SS \cdot SQ - \frac{1}{2} S \cdot ACTM - \frac{1}{2} S \cdot ACTm \\ + \frac{1}{2} TNtn + \frac{1}{2} SS(TM + tm) - \frac{1}{2} S(TN - tn) \\ + \frac{1}{2} S(ACTM + ACTm) \end{array} \right\}$$

quae expressio contrahitur in hanc:

$$q = Q \left(1 + \frac{1}{2} SS(TM + tm - 2SQ) - \frac{1}{2} S(TN - tn) + \frac{1}{2} TNtn \right).$$

Deinde erit celeritas

$$v = \frac{1}{2} c S (-S \cdot TM + S \cdot tm - ACTM + ACTm + TN + tn)$$

seu

$$v = -\frac{1}{2} c SS(TM - tm) - \frac{1}{2} c S \cdot TMtm + \frac{1}{2} c S(TN + tn).$$

Denique vero spatium translationis Sv reperitur:

$$Sv = \frac{1}{2} S (2S \cdot ACSQ - S \cdot ACTM - S \cdot ACTm + TNtn)$$

seu

$$Sv = \frac{1}{2} SS(SQtm - SQTm) + \frac{1}{2} S \cdot TNtn.$$

His ergo formulis utpote ad calculum maxime accommodatis in sequentibus utar.

Problema 87.

107. Si tubus in A fuerit terminatus ibique siue apertus siue clausus, utriusque scalae densitatum et celeritatum prouti in scholio praecedente (106) sunt constitutae, continuationem super axe ultra A producto inuestigare.

Solutio.

Sit distantia $IA = a$, ac primo consideremus Tab. VIII. Fig. 95. casum, quo tubus in A est apertus; ibi ergo densitas

fitas semper naturali erit æqualis idèoque $Q = B$,
 vnde scala densitatum AM per punctum A transi-
 bit, scala vero celeritatum sit FN . Cum iam per-
 perpetuo esse debeat $q = Q = B$, elapso tempore
 quocunque t sumtisq; a puncto A vtrinque inter-
 vallis $AT = At = ct$ formula, quæ tum densita-
 tem in A exprimere est inuenta, præbere debet
 $q = Q$. Quare illa formula sumendo punctum in-
 definitum S in ipso puncto A huc transferatur: fiet
 ergo

$$SQ = 0, SY = AF, \text{ et } S = a;$$

vnde continuationem vtriusque scalæ ita compara-
 tam esse oportet, vt fiat

$$SS(TM + tm) - S(TN - tn) + TNtn = 0$$

idque ita vt neutrius continuatio ab altera pendeat.
 Seorsim ergo esse debet $tm = -TM$, ex quo
 intelligitur scalam densitatum AM ita continuari
 oportere, vt pars continuata Am ipsi scalæ AM
 similis sit sed ad axis partem contrariam relata. Pro
 continuatione vero scalæ celeritatum inuenienda fla-
 tuamus

$AT = At = x, TN = y$ et $tn = z$,
 et cum esse debeat

$$TNtn - a(TN - tn) = 0$$

fiet

$$ydx + zdx - ay + az = 0;$$

hinc differentiando

$$ydx + zdx - a dy + a dz = 0,$$

quæ

quae per $e^{\frac{x}{a}}$ multiplicata dat

$$\text{integrale } e^{\frac{x}{a}} a z = \int e^{\frac{x}{a}} (ady - ydx) = e^{\frac{x}{a}} ay - 2 \int e^{\frac{x}{a}} y dx$$

$$\text{ideoque } z = y - \frac{2}{a} e^{-\frac{x}{a}} \int e^{\frac{x}{a}} y dx$$

integrali hoc ita capto vt euanescat posito $x = 0$.

Sit iam tubus in A clausus, ibique celeritas Tab. VIII. Fig. 96.
 ε semper esse debet nulla vnde scala celeritatum
 A N per punctum A transeat necesse est. Cum igitur
 elapso tempore t , pro quo sumantur intervalla
 $AT = At = ct = x$, celeritas ε quoque nulla prodire
 debeat, quaecunque fuerit scala densitatum CM primo
 esse oportet $TN + tm = 0$, seu scalae celerita-
 tum AN continuatio An ipsi est similis in con-
 trariam axis partem disposita: Pro continuatione au-
 tem scalae densitatum esse debet

$$-aa(TM - tm) - aTmtm = 0.$$

Ponamus in hunc finem

$$AT = At = x, TM = y \text{ et } tm = z$$

haecque conditio ad istam deducit aequationem:

$$a(y-z) + \int y dx + \int z dx = 0 \text{ seu } ady - adz + ydx + zdx = 0$$

cuius integrale est

$$e^{-\frac{x}{a}} a z = \int e^{-\frac{x}{a}} (ady + ydx) = e^{-\frac{x}{a}} ay + 2 \int e^{-\frac{x}{a}} y dx$$

ita vt pro hac continuatione habeamus:

$$z = y + \frac{2}{a} e^{\frac{x}{a}} \int e^{-\frac{x}{a}} y dx.$$

Coroll. 1.

108. Casu ergo priori, quo tubus in A est apertus, continuatio scalae celeritatum ita est comparata, vt fit

$$AFTN + AFtn = a(TN - tn)$$

ideoque inuenta applicata tn , habebitur area curuae continuatae

$$AFtn = IA(TN - tn) - AFTN.$$

Coroll. 2.

109. Simili modo pro casu posteriori, quo tubus in A est clausus, continuatio scalae densitatum CM ita est comparata vt fit

$$ACTM + Actm = a(tm - TM).$$

Quare inuenta eius applicata tm , eius area ita se habebit

$$Actm = IA(tm - TM) - ACTM.$$

Coroll. 3.

110. Si priori casu aer in tubo nullum habuerit motum initialem, solaque densitas fuerit perturbata; tum quia scala celeritatum in axem incidit, ob $y = 0$, etiam eius continuatio in axem incidet. Posteriori vero casu, si aeris densitas initio per totum tubum fuerit naturalis, tum scala densitatum simulque eius continuatio in axem incidit. His autem casibus exceptis continuationes inuentae
maxi-

maxime discrepant a scalis principalibus; earumque constructio nonnisi per quadraturas, quantitatem exponentialem insuper in subsidium vocando perfici potest.

Problema 88.

III. Si tubus in B fuerit terminatus ibique vel apertus vel clausus, vtriusque scalae densitatum et celeritatum secundum praecepta (106) formatae, continuationem super axe ultra B producto definire.

Solutio.

Posita distantia IB = b, examinemus primo Tab. VIII. Fig. 27. casum quo tubus in B est apertus, ideoque densitas in B tam initio quam semper eadem = B, vnde scala densitatum m B per ipsum punctum B transibit, n f vero sit scala celeritatum. Capiantur vtriusque a B spatia aequalia B t = B T = x, existente x = c t, atque cum post tempus t futura sit densitas in B ex §. 106.

$$q = Q \left(1 + \frac{1}{2} b b (T M + t m) - \frac{1}{2} b (T N - t n) + \frac{1}{2} T N t n \right)$$

neceffe est vt primo fiat T M + t m = 0, ideoque scala densitatum B m in formam similem B M ad alteram axis partem describendam continuetur. Pro scalae vero celeritatum n f continuatione f N inveniendae vocentur t n = y et T N = z esseque debet $\int y d x + \int z d x = b (z - y)$ vnde colligitur:

$$e^{-\frac{x}{b}} b z = \int e^{-\frac{x}{b}} (b d y + y d x) = e^{-\frac{x}{b}} b y + 2 \int e^{-\frac{x}{b}} y d x \\ = -e^{-\frac{x}{b}} b y + 2 \int e^{-\frac{x}{b}} b d y$$

C c c 2 . ideo-

ideoque

$$z = y + \frac{z}{b} e^{\frac{x}{b}} \int e^{-\frac{x}{b}} y dx = -y + 2e^{\frac{x}{b}} \int e^{-\frac{x}{b}} dy.$$

Tab. VII. Sit nunc tubus in B clausus, et altera scala
Fig. 98. celeritatum n B ita per B transibit, vt semper ibi
fiat celeritas $v = 0$, ideoque

$$0 = -bb(TM - tm) - b.TMtm + b(TN + tn).$$

Primo ergo esse oportet $TN + tn = 0$, et scalae
 n B continuatio erit B N ipsi aequalis et contrarie
sita; pro alterius vero scalae densitatum $c m$ con-
tinuatione inuenienda vocatis spatiis $BT = Bt = x$,
applicata cognita $tm = y$ et incognita

$TM = z$, fieri debet $\int y dx + \int z dx + b(x - y) = 0$,
vnde reperitur

$$z = y - \frac{z}{b} e^{-\frac{x}{b}} \int e^{\frac{x}{b}} y dx = -y + 2e^{-\frac{x}{b}} \int e^{\frac{x}{b}} dy.$$

Coroll. I.

Fig. 97. 112. Casu quo tubus in B est apertus, post-
quam ex formula inuenta singulae applicatae T N
fuerint definitae, non opus est aream huius conti-
nuationis seorsim quaeri, cum ex conditione prae-
scripta fit area

$$BfTN = IB(TN - tn) - Bftm.$$

Coroll.

Coroll. 2.

113. Simili modo pro casu quo tubus in B Tab. VIII. est clausus continuationis scalae densitatum c M area Fig. 98. hac ratione definitur

$$B c T M = I B (t m - T M) - B c t m$$

ex quo sufficit eius applicatas T M assignauisse.

Coroll. 3.

114. Si distantia $IB = b$ prae interuallis BT $= B t = x$ fuerit valde magna, vt sit $e^{\frac{+x}{b}} = 1$; vel si fractio $\frac{x}{b}$ vt constans spectari possit, erit $2 e^{\frac{+x}{b}}$ $\int e^{\frac{+x}{b}} dy = 2 y$; ex quo pro vtroque casu fit $z = y$, hincque continuatio perinde se habebit, ac si tubus esset cylindricus.

Problema 89.

115. Si tubus hyperbolicus in termino A fuerit apertus, et aer in eo contentus per spatium minimum GH de aequilibrio vtcunque turbetur, huius pulsus propagationem determinare. Tab. VIII. Fig. 99.

Solutio.

Super interuallo GH describatur vtraque scala densitatum G M H et celeritatum G N H, ita vt si in T posita distantia $IT = S$, initio fuerit densitas $= Q$ et celeritas in plagam $AH = Y$ sint applicatae $TM = \frac{1}{s s} / \frac{Q}{c}$ et $TN = \frac{x}{c s}$. His scalis confi-

Ccc 3

tutis

tutis per praecepta ante tradita continuatio earum ultra A versus I ita institui debet: Primo scilicet quia ambae scalae ab A ad G in ipsum axem A G incidunt, per tantumdem spatium $Ag = AG$ utraque scala pariter in axem A g cadet; tum vero quia tubus ad A est apertus scala densitatum continuabitur in gmb curva simili ipsi G M H ad contrariam axis partem sita. Pro continuatione vero scalae celeritatum sumta abscissa $Az = AT = x$, et vocata applicata $TM = y$, existente interuallo $IA = a$; quantitas $\frac{x}{a^2}$, quia x tantum per spatium minimum G H variatur, ut constans spectari poterit ita ut sit ex (107) $z = y$ seu $tn = TN$, totaque curva gnb similis scalae G N H et ad eandem axis partem disposita. Hoc modo tota utriusque scalae continuatio haberetur, si tubus ad alteram partem in infinitum esset extensus; si autem alicubi in B terminaretur, prout ibi foret apertus vel clausus, nouae repetitiones utriusque scalae inde orirentur prorsus ut in tubis cylindricis. Hic autem tantum agitationem quae in ipso orificio A a gignetur, perscrutari est propositum, quoniam ea cum aere libero communicatur, in eoque ulterius propagatur; quae autem deinceps adhuc nascerentur repetitiones, eas hic utpote meras resonantias non persequar, siquidem earum ratio ex superioribus satis est manifesta. In A ergo aer erit tranquillus donec effluerit tempus $= \frac{AG}{c}$; ac tum simul vterque pulsus eo appellet. Sumamus vtrinque interuallum $AT = At$
 $= ct,$

$= ct$, et quia puncti A distantia a centro hyperbolae I est $IA = a$, in formulis §. 106 datis erit $S = a$ et $SQ = 0$; unde tum colligitur pro aere in hoc loco:

$$\text{densitas } q = B(1 + \frac{1}{2}aa(TM - tm) - \frac{1}{2}a(TN - tn) - \text{area GTN})$$

et quia haec area pro evanescente est habenda fit $q = B$ uti rei natura pro aere aperto postulat. Deinde vero ibidem erit

$$\text{celeritas } v = -\frac{1}{2}aac(TM + tm) + \frac{1}{2}ac(TN + tn)$$

$$\text{feu } v = -aac.TM + ac.TN = \frac{-aa}{ss}.c.l\frac{Q}{B} + \frac{a}{s} \Upsilon$$

spatium vero translationis $= -aa.GTM + a.GTN$, quod quidem erit minimum.

Coroll. 1.

116. Ex ipsa solutione satis liquet in huiusmodi tubis pulsus eadem plane celeritate propagati, atque in tubis cylindricis; ex quo concludere licet, figuram tubi nihil plane conferre ad celeritatem propagationis pulsuum; etiamsi id ex Theoria pro omnibus tubi figuris ostendere non valeamus.

Coroll. 2.

117. Deinde etiam perspicitur, omnia quae supra de pulsuum propagatione in tubis aequaliter amplis, eorumque repetitione demonstraui, etiam hic locum habere cum pulsus in intervallo minimo excitati eadem exhibeant utriusque scalae continuationes, superfluum

fluum ergo foret, quae ante de eiusdem soni resonantia sunt dicta hic repetere.

Scholion I.

Tab. VIII.
Fig. 100.

118. Problema hoc ideo attuli ut explicationi effectus a tubis stentoreis ediri inferuaret, quandoquidem harum tubarum figura parum discrepat a conoidica hyperbolica quam hic tractamus. Sit ergo kab hyperbola aequilatera intra asymptotas IB et IK descripta cuius portio ab circa axem AB gyrata generet tubam stentoream, in cuius orificio Bb vox quaecunque edatur. Hac voce aeri ad Bb proximo densitas imprimatur Q maior naturali, simulque celeritas secundum $BA = Y$, cuius ergo directio illi, quam in solutionem problematis introduximus est contraria. Tum vero ponatur distantia $IA = a$ et $IB = b$, quae in problemate erat S atque inde patet aeri in orificio ampliori Aa imprimi celeritatem versus I , quae fit $= \frac{a}{b} \cdot Y + \frac{aa}{bb} \frac{Q}{B}$; quae cum distantia $IA = a$ multo fit minor distantia $IB = b$, etiam multo foret minor celeritate Y in primo pulsu genita, nisi ob densitatem naturali B maiorem Q haud mediocriter augetur, propterea quod a denotat distantiam quasi 1000 pedum. Neque tamen huic pulsus in Aa translati celeritati effectum tribuere licet, sed praecipua causa quaerenda est in amplitudine orificii Aa , per quod is pulsus pari velocitate praeditus est extensus idemque praeflat, ac si tot voces ibi simul ederentur, quoties haec aper-

apertura superat aperturam oris clamantis. Si enim remota tuba vox in liberum aerem ederetur, ea quaerfus diffusa in distantia BA vehementer dimi-
 nueretur; nunc autem dum in tuba cohibetur, totumque spatium Aa multo maiore celeritate implet, quam fieret si tubus abesset, mirum non est quod eius effectus tam sit fortis. De cetero facile intelligitur figuram ipsam tubi haud multum ad hunc effectum conferre, dum ab usitata non admodum abhorreat.

Scholion 2.

119. Hinc etiam ratio petenda videtur eorum sonorum, quos tubae, buccina cornua, aliaque instrumenta similia edunt, quae in hoc a tibiis discrepant, quod in his vti vidimus, totus aer in tubo contentus per noui aeris inflationem simul concitatur hincque motum oscillatorium consequitur, quo sonus producitur. In illis vero instrumentis iam sonus quidam per orificium inflatur, vel ex ore infantis vel dum in eo termino elastum quodpiam ad motum vibratorium excitatur. Vtroque autem modo in illo termino tantum eiusmodi pulsus excitatur quales hic fumus contemplati, qui deinceps per totam tubi longitudinem propagantur, et dum a diffusionem ad latera coercentur, eo maiorem vim acquirunt, sicque grauitas soni editi potissimum a pulsibus successive in orificio productis pendent, quam ob causam etiam soni horum instrumentorum a sonis tibiaram maxime differunt. Interim tamen etiam in istis in-

strumentis longitudo et figura tubi plurimum ad soni grauitatem confertur, ita vt hic vtraque soni causa simul concurrere videatur, quandoquidem horum instrumentorum ope non omnes sed tantum certi soni ratione grauitatis edi possunt, qui plerumque rationem numerorum 1, 2, 3, 4, 5 etc. naturali ordine progredientium inter se tenent. Quod phaenomenon cum etiam in tibiis obseruauerimus, hinc potius concludendum videtur sonorum a tubis, buccinis, cornibus etc. editorum causam esse mixtam, et partim in sonitu primum inflato, partim in agitatione totius aeris in his tubis contenti quaeri debere. Verum quia Theoriam motus aeris vix adhuc libauimus, plurimum adhuc abest, quominus perfectam horum sonorum explicationem sperare queamus. Quin potius in iis, quae prima huius nouae scientiae principia nobis largiuntur, acquiescere debemus, vberiorum cognitionem tum demum expectaturi, quando eam scientiam magis excolere licuerit.

Problema 90.

Tab. IX. r20 Si in huiusmodi tubo hyperbolico $AaBb$
Fig. 101. vtrunque aperto aer ita de statu aequilibrii deturbetur, vt eius sola densitas sine vlllo motu varietur, motum oscillatorium, qui deinceps in tubo generabitur, definire.

Solutio.

Sit I centrum hyperbolae, ex qua tubus est formatus, et posita puncti in tubo vtrunque assumti
S distan-

S distantia $IS = S$, inducta fit ibi aeri initio densitas $= Q$ naturali existente $= B$, capiaturque applicata $SQ = \frac{1}{SS} \frac{Q}{B}$, erit punctum Q in scala densitatum AQB , quam quia tubus vtrique est apertus per, ambos terminos A et B transire oportet. Scala autem celeritatum hac hypothefi in axem incidit. Iam per praecepta ante tradita facile haec scala densitatum vtrique continuatur, eandem alternatim ad contrarias axis partes describendo, vt puncta A, B, A', B', A'', B'' etc. intervallis $= AB$ inter se dista sint centra arcuum vtrique alternatim aequalium. Hinc ad quoduis tempus ab initio elapsum $= t$ status aeris qui initio circa S versabatur sequenti modo definietur: a puncto S vtrique in axe abscindantur spatia $ST = St = ct$, denotante c spatium per quod sonus vno minuto secundo propagatur ex applicatis scalae densitatum in his punctis T et t per §. 106 erit

I. Densitas $q = Q(1 + \frac{1}{2}SS(TM - tm - 2SQ))$

II. Celeritas $v = -\frac{1}{2}SS(TM - tm) - \frac{1}{2}cS.TMtm$

III. Spatiolum $Ss = \frac{1}{2}SS(SQtm - SQTm)$

Vnde patet sumto $ST = St = 2AB$ seu post tempus $t = \frac{2AB}{c}$, fieri $TM = tm = SQ$, hincque densitatem $q = Q$ celeritatem $v = 0$, et pariter $Ss = 0$, ob $SQtm = 0$ et $SQTm = 0$.

Coroll. I.

121 Aer igitur in tubo tempore $t = \frac{2AB}{c}$ duas oscillationes peregrisse est censendus; vnde cum

D d d 2 tem-

tempora singularum oscillationum sint $= \frac{AB}{c}$, singulis minutis secundis edentur $\frac{c}{AB}$ oscillationes, qui numerus simul soni grauitatem exprimit.

Coroll. 2.

122. Tubus igitur hyperbolicus eundem plane edet sonum ac tubus cylindricus eiusdem longitudinis, si quidem vterque vtrinque sit apertus; et in hyperbolico aeri primum nullus motus fuerit impressus.

Scholion.

123. Inuenimus quidem tempore $t = \frac{2AB}{c}$, quo aer perfecte in pristinum statum restituitur, duas oscillationes peragi, ad similitudinem cordarum vibrantium, ita vt si nunc aer in excursionè maxima versetur, elapso hoc tempore iterum in eandem reuertatur. Verum hinc non sequitur, elapso tempore dimidio $t = \frac{AB}{c}$ aerem ad alteram excursionem contrariam pertingere: tum enim tantum hoc eueniret si curua AQB duabus constaret partibus similibus, seu diametrum haberet per medium punctum rectae AB normaliter transeuntem. Quod nisi eueniat singulae oscillationes ita se inuicem excipient vt alternatim interualla sint maiora et minora vnde sonum minus purum oriri necesse est, quam si omnia interualla essent aequalia. Atque haec fortasse praecipua est causa, quod tibiae cylindricae puriores sonos edant, quam vel conuergentes vel diuergentes; huc autem accedit,

accedit, quod hic primam aëris agitationem cum nullo motu coniunctam assumimus, quippe quo accedente continuatio scalae celeritatum pro tubis hyperbolicis longe aliam sequitur legem, ac si tubus ubique esset aequaliter amplus. Quomocunque autem scala celeritatum fuerit comparata, ex formulis §. 106. datis liquet, agitationes sequentes ita ex utraque scala determinari, ut componantur ex effectu utriusque seorsim producto. Cum igitur in hoc problemate effectum ex sola scala densitatum oriundum assignauerimus, nunc scalam celeritatum seorsim examini subiiciamus, ut deinceps utrumque effectum coniungendo agitationes ex duabus quibuscunque scalis simul oriundae definiri queant.

Problema 91.

124. Si prima aequilibrîi perturbatio in solo Tab. IX.
motu constet, densitate ubique naturali relicta, seu Fig. 102.
si detur scala celeritatum, ex ea agitationes aeris sequentes in tubo hyperbolico $AaBb$ vtrinque aperto definire.

Solutio.

Sit ergo FYG scala celeritatum data, cuius applicatae ex celeritatibus initio impressis ita definiuntur, ut si in S cuius distantia a centro hyperbolae sit $IS = S$, celeritas in plagam AB fuerit T fiat $SY = \frac{T}{oS}$. Hanc igitur curuam vtriusque continuari oportet secundum praecepta in probl. 87 et 88 tradita. Statuantur in hunc finem distantiae $IA = a$

Ddd 3

et

et $IB = b$, et pro continuatione ultra A inuenienda capiatur $AS' = AS = x$, vt fit $x = S - a$ et ponatur applicata $ST = y$, eritque applicata in S' constituenda

$$S' T' = z = y - \frac{z}{a} e^{-\frac{x}{a}} \int e^{\frac{x}{a}} y dx$$

integrali hoc ita sumto vt euanescat posito $x = 0$. Ergo ob $x = S - a$ erit

$$S' T' = ST - \frac{z}{a} e^{-\frac{s}{a}} \int e^{\frac{s}{a}} dS. ST$$

et area

$$A F S' T' = a (ST - S' T') - A F S T$$

Iam ultra B progrediamur, sumtisque $BS'' = BS = x = b - S$, manente $ST = y$, applicata in S'' erigenda ex Pr. 88 reperitur

$$z = y + \frac{z}{b} e^{\frac{x}{b}} \int e^{-\frac{x}{b}} y dx \text{ seu}$$

$$S'' T'' = ST - \frac{z}{b} e^{-\frac{s}{b}} \int e^{\frac{s}{b}} dS. ST$$

et area

$$B G S'' T'' = b (S'' T'' - ST) - B G S T.$$

Nunc ad aperturam A reuertamur et sumto spatio $AS''' = AS'' = x = 2b - a - S$, fit $S'' T'' = y$ et applicata in S''' erigenda erit

$$z = y - \frac{z}{a} e^{-\frac{x}{a}} \int e^{\frac{x}{a}} y dx \text{ seu}$$

$$S''' T''' = S'' T'' + \frac{z}{a} e^{\frac{s}{a}} \int e^{-\frac{s}{a}} dS. S'' T''$$

quae

quae facta reductione transit in hanc formam :

$$S''' Y''' = SY + \frac{2(b-a)}{a(a+b)} e^{\frac{s}{a}} \int e^{-\frac{s}{a}} dS. SY + \frac{2(b-a)}{b(a+b)} e^{-\frac{s}{b}} \int e^{\frac{s}{b}} dS. SY$$

Redeamus ad aperturam B b fumamusque

$$BS^{IV} = BS' = x = b - 2a + S,$$

et posito $S' Y' = y$, applicata in S^{IV} statuenda erit

$$z = y + \frac{2}{b} e^{\frac{x}{b}} \int e^{-\frac{x}{b}} y dx \text{ feu}$$

$$S^{IV} Y^{IV} = S' Y' + \frac{2}{b} e^{\frac{s}{b}} \int e^{-\frac{s}{b}} dS. S' Y'$$

quae loco $S' Y'$ supra inuentum valorem substituendo reducitur ad hanc formam :

$$S^{IV} Y^{IV} = SY - \frac{2(b-a)}{a(a+b)} e^{-\frac{s}{a}} \int e^{\frac{s}{a}} dS. SY - \frac{2(b-a)}{b(a+b)} e^{\frac{s}{b}} \int e^{-\frac{s}{b}} dS. SY$$

ficque vterius progredi licet, quousque libuerit.

Verum hic potissimum videamus, in quo statu futurus sit aer, qui initio erat ad S post tempus $t = \frac{2AB}{c}$, quo casu abscissae vtrunque abscindendae cadent in S^{IV} et S''' ita vt in solutione generali §. 106 fiat

$$TN = S^{IV} Y^{IV} \text{ et } tn = S''' Y''',$$

tum igitur colligetur,

$$\text{densitas } q = Q \left(1 - \frac{1}{2} S (S^{IV} Y^{IV} - S''' Y''') + \frac{1}{2} S''' Y''' S^{IV} Y^{IV} \right)$$

$$\text{celeritas } v = \frac{1}{2} c S (S^{IV} Y^{IV} + S''' Y''')$$

$$\text{translatio } Ss = \frac{1}{2} S. S''' Y''' S^{IV} Y^{IV}.$$

Area autem haec $S''' Y''' S^{IV} Y^{IV}$ ita per meras applica-

plicatas exprimi potest; cum ex continuationis indole fit

$$\text{I. } SY S' Y' = a(SY - S' Y')$$

$$\text{II. } S'' Y'' S''' Y''' = a(S'' Y'' - S''' Y''')$$

$$\text{III. } SY S'' Y'' = b(S'' Y'' - SY)$$

$$\text{IV. } S' T' S^{IV} T^{IV} = b(S^{IV} T^{IV} - S' T')$$

erit combinando:

$$\text{IV-I. } ST S^{IV} T^{IV} = b(S^{IV} T^{IV} - S' T') - a(ST - S' T')$$

$$\text{II-III. } ST S''' T''' = a(S'' Y'' - S''' Y''') - b(S'' Y'' - ST)$$

vnde colligimus aream

$$S''' Y''' S^{IV} T^{IV} = (b-a)(SY - S' Y' - S'' Y'') + b S^{IV} T^{IV} - a S''' Y'''$$

In qua si valores pro his applicatis inuentos substituiamus reperitur ista area ponendo $SY = y$

$$\frac{a(b-a)}{a+b} \left(e^{-\frac{S}{a}} \int e^{\frac{S}{a}} y dS - e^{\frac{S}{a}} \int e^{-\frac{S}{a}} y dS + e^{-\frac{S}{b}} \int e^{\frac{S}{b}} y dS - e^{\frac{S}{b}} \int e^{-\frac{S}{b}} y dS \right)$$

vbi integralia ita capi debent vt ea, quae inuoluunt a euanescent posito $S = a$, altera vero posito $S = b$.

Haec ergo expressio pro area inuenta in $\frac{1}{2} S$ ducta praebet spatium translationis Ss . Deinde pro reliquis elementis habebimus:

$$S^{IV} T^{IV} - S''' Y''' = \frac{a(b-a)}{a+b} \left(\frac{1}{a} e^{-\frac{S}{a}} \int e^{\frac{S}{a}} y dS + \frac{1}{a} e^{\frac{S}{a}} \int e^{-\frac{S}{a}} y dS + \frac{1}{b} e^{-\frac{S}{b}} \int e^{\frac{S}{b}} y dS + \frac{1}{b} e^{\frac{S}{b}} \int e^{-\frac{S}{b}} y dS \right)$$

et

$$S^{IV} T^{IV} + S''' Y''' = 2y \frac{a(b-a)}{a+b} \left(\frac{1}{a} e^{-\frac{S}{a}} \int e^{\frac{S}{a}} y dS - \frac{1}{a} e^{\frac{S}{a}} \int e^{-\frac{S}{a}} y dS + \frac{1}{b} e^{-\frac{S}{b}} \int e^{\frac{S}{b}} y dS - \frac{1}{b} e^{\frac{S}{b}} \int e^{-\frac{S}{b}} y dS \right)$$

Coroll

Coroll. 1.

125. Hinc ergo patet ob scalam celeritatum post tempus $= \frac{2AB}{c}$ statum aeris in tubo multum ab initiali discrepare posse quod discrimen eo minus euadet, quo minor fuerit fractio $\frac{2(b-a)}{a+b}$, et quo propius scala principalis F T G ad axem accesserit.

Coroll. 2.

126. Quodsi ergo aeri in tubo hyperbolico simul motus fuerit impressus, post tempus $\frac{2AB}{c}$ aer in tubo non duas oscillationes perfecisse censetur; multo minus ad aliud quodpiam tempus oscillationes reuocari poterunt, sed potius sonus inde perceptus valde erit rudis et ad harmoniam ineptus.

Scholion.

127. Tibiae ergo ad figuram hyperbolicam formatae hoc insigni vitio laborabunt, ut sonos neutiquam puros atque ad harmoniam idoneos edant, propterea quod motum non in oscillationes distinctas resolvere licet. Hocque vitium eo erit maius, quo fortius huiusmodi tibia inflatur, quoniam tum multo minus oscillationes distingui poterunt, inflatione autem lenissima sonus etiamnunc tolerabilis edetur. Facile autem intelligitur hoc vitium tibiis hyperbolicis non esse proprium, sed ad omnes alias formas eo magis extendi, quo magis ab amplitudine aequabili differant. Ratio igitur hinc perspicitur, cur

Tom. XVI. Nou. Comm.

E e e

omnis

omnis generis tibiae, quae Organis pneumaticis inferi solent, figuram habeant vel cylindricam vel prismaticam, ut amplitudo vbique sit eadem, haecque sola figura ad Musicam accommodata videtur; quod quidem duplici modo fieri licet, dum eae superne vel apertae sunt, vel clauduntur. At si tibias hyperbolicas claudere velimus, soni multo rudiores edentur, quia tum neutra scala seorsim considerata motum oscillatorium regularem producere valet; ex quo operae pretium haud erit casum, quo tubus hyperbolicus in altero termino apertus in altero vero clausus sumeretur, euolui.

CAPVT VI.

DE

MINIMIS AERIS AGITATIONIBVS IN
TVBIS CONICIS.

Problema 92.

128. Si tubus habuerit figuram conicam, aereque in eo contentus utcumque de statu aequilibrum deturbetur, describere ambas scalas, ex quibus deinceps status aeris ad quoduis tempus definiri queat.

Solutio.